

Justeringer for handel i Tyskland

*Af advokat og Rechtsanwalt Hans-Oluf Meyer, meyer@advokatfirma.de
Erhvervsbladet, den 21. februar 2002*

Den 1. januar 2002 trådte i Tyskland en ny lov i kraft, der har medført en fuldstændig modernisering af den tyske lovsamling BGB (Bürgerliches Gesetzbuch)

Loven skaber et handlingsbehov for erhvervsdrivende, som gør brug af fortrykte almindelige forretningsbetingelser, formularaftaler, computerprogrammer og inkasso-procedurer. Disse dokumenter bør underkastes en juridisk kontrol og tilpasning i forhold til de nye regler. Det gælder ikke kun tyske virksomheder, men også danske erhvervsdrivende, der handler med tyske forretningspartnere.

Er det tysk ret, der gælder for kontraktforholdet - hvilket afklares ved hjælp af de internationale privatretlige regler om lovvalg - vil lovmoderniseringen få betydning for udlægning af kontraktforholdet og f.eks. de vedtagne almindelige forretningsbetingelser, der gælder mellem parterne. I så fald er det ligegyldigt, om der er tale om den danske part eller den tyske forretningsparts forretningsbetingelser. Modsat dansk ret gælder i Tyskland særlige lovregler om almindelige forretningsbetingelser, som regulerer, hvilke bestemmelser der er lovlige, og om de udgør en gyldig bestanddel af aftalen.

Krav til vedtagelse

Lovmoderniseringen medfører strengere krav til spørgsmålet om, hvorvidt forretningsbetingelserne kan anses for vedtaget mellem parterne. Der stilles strengere krav end tidligere, hvorfor f.eks. sælgerens ophængning af de almindelige forretningsbetingelser et synligt sted på salgskontoret næppe længere er nok. For at være sikker på, at forretningsbetingelserne anses for at være gyldig bestanddel af aftalen, anbefales, at både modtagelse, vedtagelse og forståelse af betingelserne søges skriftligt bekræftet af den anden forretningspart.

Som følge af de generelle lovændringer inden for køberetten vil mange af de tidligere forretningsbetingelsers bestemmelser om skadesberegning og ansvarsfraskrivelser skulle ændres. Generelle klausuler, hvorefter alt ansvar fraskrives, holder ikke. Sælgere kommer fremover til at hæfte for deres anprisninger, udsagn og indhold i reklamer som de frembringer over for en forhandlingspart. Det samme gælder for de oplysninger, der angives på emballage, brugsanvisninger og lignende.

Reklamation

Er der en mangel ved det solgte produkt, har køberen ret til at få foretaget ombytning eller reparation. Fører dette ikke til, at manglen bliver fjernet, er køberen berettiget til at hæve handlen. Sælgeren skal i forbindelse med udbedring af manglen afholde alle de medfølgende omkostninger, herunder transport, arbejds løn, materialer, m.v. Disse udgifter kan ikke væltes over på køberen i de almindelige forretningsbetingelser.

Den tidligere meget korte reklamationsfrist på seks måneder er nu forlænget til 24 måneder. Også denne frist kan ikke forkortes ved aftale. Bevisbyrdereglerne i den forbindelse er også ændret til fordel for køberen. Ved f.eks. forbruger køb formodes det, at en af køberen inden for de første seks måneder påberåbt mangel også var til stede ved produktets overgivelse. Det er sælgeren, der har bevisbyrden for, at produktet på dette tidspunkt var fejlfrit. Dette er selvfølgelig en utrolig svær opgave at løse for en sælger, hvorfor man fremover i køberetten må forvente et tiltagende brug af modtagelseserklæringer / tilstandsrapporter, som man kender dem fra værkslejekontrakter / byggeretten.

Hvorledes domstolene vil stille sig over for de nye regler og den som følge af disse ændrende aftalepraksis er uvist.